

MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖN ASETUS TUUKKAKOSKELON METSÄSTYKSEN KIELTÄMISESTÄ METSÄSTYSVUOSINA 2021–2024

Pääasiallinen sisältö

Tukkakoskelo (*Mergus serrator*) on luokiteltu kansainvälisessä sopimuksessa suojelun tarpeessa olevaksi lajiksi. Kansallisesti tukkakoskelo on vuoden 2019 uhanalaisuusarvioinnissa luokiteltu silmälläpidettäväksi, eli se ei ole uhanalainen. Suomessa pesivän tukkakoskelokannan suojelemiseksi maa- ja metsätalousministeriön asetuksella kielletäisiin tukkakoskelon metsästys kokonaan kolmen vuoden määräajaksi.

Maa- ja metsätalousministeriön tavoitteena on tämän asetuksen avulla varmistaa, että tukkakoskelokantaa ei vaaranneta ja metsästyksen säätely noudattaa kestävästä käytön periaatetta, ottaen huomioon lajin Luoteis- ja Keski-Euroopassa talvehtivan kannan (75 000 – 105 000 yksilöä) pitkäaikainen taantuma ja suojeluluokituksen muutos AEWA-sopimuksessa.

Tukkakoskelo kuuluu Afrikan ja Euraasian muuttavien vesilintujen suojelusta tehdyn sopimuksen (SopS 9/2000), jäljempänä AEWA-sopimus, piiriin. Tällä hetkellä tukkakoskelo on luokiteltu AEWA-sopimuksen liitteen 3 toimintasuunnitelman taulukossa sarakkeen A kategoriaan 3c, koska sen populaatio on alle 100 000 yksilöä ja arvioitu olevan vaarassa pitkäaikaisen vähenemisen vuoksi. Kyseinen suojeluluokitus (A3c) tarkoittaa, että tukkakoskelon metsästys tulisi kieltää. EU on asettanut luokittelulle varauman, mutta komissio siitä huolimatta suosittaa jäsenmaita noudattamaan AEWA:n luokitusta.

Maa- ja metsätalousministeriön tavoitteena on, että tukkakoskelo siirtyisi AEWA-sopimuksen suojeluluokituksessa lajiksi, jonka metsästys voitaisiin sallia kansainvälinen hoitosuunnitelman puitteissa, joka toteuttaisi sopeutuvan metsästyksen säätelyn periaatteita (engl. *adaptive harvest management, AHM*), kuten metsähanhen kohdalla on toimittu.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella (713/2018) tukkakoskelon metsästys on ollut jo aiemmin kielletty kokonaan vuodesta 2018 lähtien. Tukkakoskelon metsästys esitetään kiellettäväksi metsästyslain (615/1993) 38 §:n mukaisella asetuksella 3 vuodeksi (1.8.2021-31.7.2024).

1 Nykytila

Tukkakoskelokannan tila ja lajin metsästys

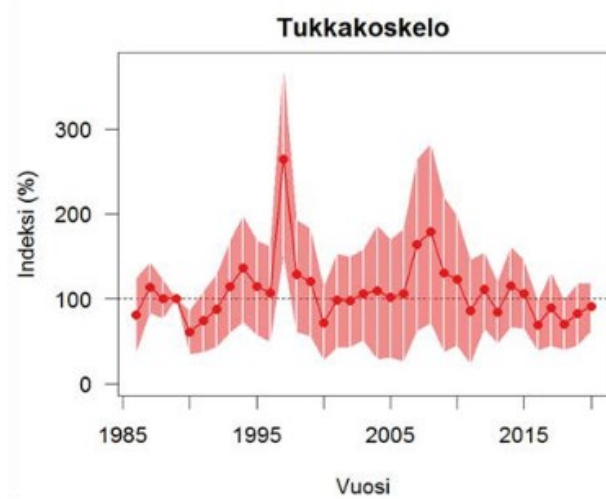
Tukkakoskelon Länsi- ja Keski-Euroopan talvehtiva kanta on viimeisimmän tiedon mukaan arvioitu olevan 75 000 – 105 000 yksilöä ja kannan on arvioitu olevan vakaa tai taantuva, mutta arvio perustuu huonolaatuiseen tietoon¹. Kansainvälisesti tukkakoskeloa ei ole arvioitu uhanalaiseksi. Euroopan tasolla laji on luokiteltu silmällä pidettäväksi². EU:n lintudirektiivin vuosien 2013–2018 raportissa Suomessa pesivän kannan kooksi arvioitiin noin 22 000 – 41 000 paria³ ja Suomen pesimäkannan taantuneen lyhyellä aikavälillä, mutta pitkällä aikavälillä pysyneen vakaana. EU:n pesimäkannan (44 600 – 73 900 paria) arvioidaan taantuneen lyhyellä aikavälillä, mutta pysyneen vakaana pitkällä aikavälillä ja olevan silmälläpidettävässä tilassa. EU:n talvehtivan

¹ 7th Edition of the Conservation Status Report (CSR7) of AEWA. https://www.unep-aewa.org/sites/default/files/document/aewa_mop7_14_CSR7_with_annexes_en_corr1_0.pdf

² BirdLife International. 2015. *Mergus serrator*. The IUCN Red List of Threatened Species 2015: e.T22680485A103974190. Haettu 11.6.2018. <http://www.iucnredlist.org/details/22680485/1>

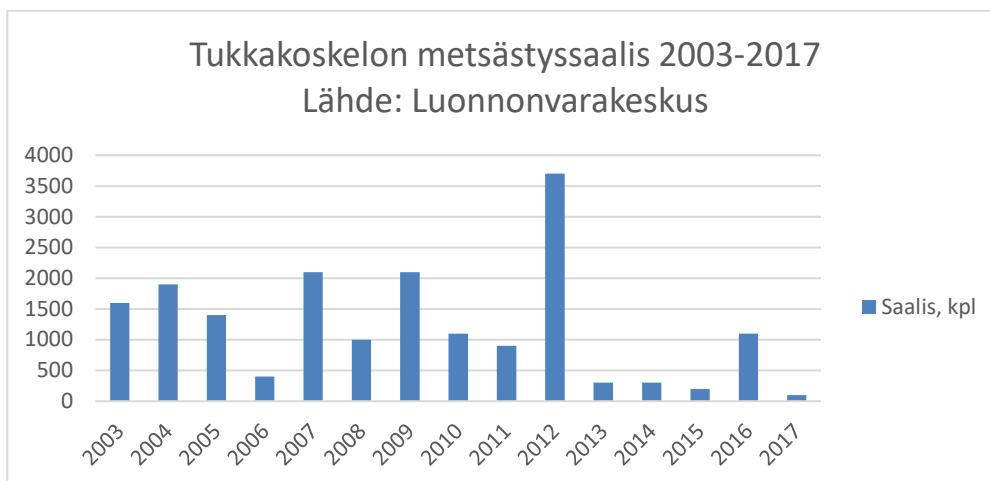
³ https://nature-art12.eionet.europa.eu/article12/summary?period=3&subject=Mergus+serrator&reported_name=

kannan (87 300 – 114 000 lintua) arvioidaan taantuneen lyhyellä aikavälillä, mutta pitkällä aikavälillä pysyneen vakaana ja olevan elinvoimaisessa tilassa. Kansallisesti tukkakoskelo on luokiteltu vuoden 2019 uhanalaisuuden arvioinnissa silmälläpidettäväksi eli se ei ole uhanalainen⁴. Saaristolintulaskentojen perusteella saaristossa pesivä kanta on taantunut lievästi v. 1986–2010⁵. Luonnonvarakeskuksen ja Luonnontieteellisen keskuksen vuodesta 1986 vuodesta lähtien tehtyjen vesilintulaskentojen mukaan tukkakoskelokannan pitkäaikaissuuntaus on ollut vakaa⁶ (Kuva 1).



Kuva 1. Tukkakoskeloon parimäärien suhteellinen muutos (indeksi) vuosina 1986–2020. Pesivän parimäärän indeksissä vuosi 1989 saa arvon 100, johon muita vuosia voi verrata. Indeksi on laskettu TRIM-tilasto-ohjelmalla. Lähde: Luonnonvarakeskus https://www.luke.fi/wp-content/uploads/2020/08/Muut_lajit_lapasorsa_jne.pdf

Luonnonvarakeskuksen saalistilaston mukaan metsästyssaalis vuosina 2010-2017 on vaihdellut 100 - 3 700 välillä, keskiarvon ollessa noin 960 yksilöä⁷. Saalistiedustelun pienestä otoksesta johtuen vuotuinen vaihtelu saalismäärän arvioissa on suurta, esimerkiksi vuonna 2013 tukkakoskelosaaliin arvioitiin olevan 300 yksilöä ± 300 yksilöä 95 %:n luottamusvälillä⁸.



⁴ Lehikoinen, A., Jukarainen, A., Mikkola-Roos, M., Below, A., Lehtiniemi, T., Pessa, J., Rajasärkkä, A., Rintala, J., Rusanen, P., Sirkiä, P., Tiainen J. & Valkama, J. 2019. Linnut. 2019: Julk.: Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. S. 263-312. www.ymparisto.fi/punainenlista

⁵ Hario, M. & Rintala, J. 2010. Saaristolintukantojen kehitys Suomessa 1986–2010. Linnut-vuosikirja 2010. s. 40–51.

⁶ Helle, P. (toim.). 2017. Riistakannat 2016. Luonnonvara- ja biotalouden tutkimus 41/2017. Luonnonvarakeskus, Helsinki. 54 s. http://jukuri.luke.fi/bitstream/handle/10024/540131/luke-luobio_41_2017.pdf?sequence=1

⁷ Luonnonvarakeskus, metsästystilasto: <http://stat.luke.fi/metsastys>

⁸ Metsästyksen 2013. Riista- ja kalatalous – Tilastoja 6/2014. Suomen virallinen tilasto – Maa-, metsä- ja kalatalous. Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos. 36 s. https://jukuri.luke.fi/bitstream/handle/10024/519912/rkt2014_6.pdf?sequence=1

Tiedot sekä saaliin että kannan koosta ovat epävarmat. Olemassa olevien tietojen valossa metsästyskuolleisuus on kokonaiskantaan nähden alle 5 %. Erityisesti tukkakoskelolle suunnattua riistanhoitotyötä tehdään vähän, mutta laji hyötyy pienpetopyynnistä. Lisäksi sille rakennetaan pesälaatikoita.

2. Lainsäädäntö

2.1. KV- ja EU-tason lainsäädäntö

Afrikan ja Euraasian muuttavien vesilintujen suojelusta tehty sopimus (AEWA)

Tukkakoskelo kuuluu Afrikan ja Euraasian muuttavien vesilintujen suojelusta tehdyn sopimuksen (SopS 9/2000), jäljempänä *AEWA-sopimus*, piiriin. Vuonna 2015 AEWA-sopimuksen liitteen 3 toimintasuunnitelman taulukossa suojeluluokitus muutettiin sarakkeen A kategoriaan 3c, koska sen populaatio on alle 100 000 yksilöä ja arvioitu olevan vaarassa pitkäaikaisen vähenemisen vuoksi. Kyseinen suojeluluokitus (A3c) tarkoittaa, että tukkakoskelon metsästys tulisi kieltää.

Suomen kanta oli tuolloin (E-kirje 59/2015 vp)⁹, että Suomi voi tukea ehdotusta tukkakoskelon luokituksen muuttamiseksi sillä ehdolla, että luokitukseen liitetään poikkeus, että kyseisen populaation kohdalla sallitaan adaptiivinen kestävä metsästys kansainvälisen hoitosuunnitelman puitteissa. Eduskunnan suurivaliokunta, ympäristövaliokunta ja maa- ja metsätalousvaliokunta yhtyivät valtioneuvoston kantaan. Maa- ja metsätalousvaliokunta korosti tukkakoskelon osalta sitä, että adaptiivinen kestävä metsästys kansainvälisen hoitosuunnitelman puitteissa tulee sallia. Kansainvälisen sopimuksen kokous (MOP 6) ei kuitenkaan hyväksynyt Suomen kantaa, joten luokitukseen ei liitetty metsästyksen sallivaa poikkeusta. EU on asettanut luokittelulle varauman, mutta komissio siitä huolimatta suosittaa jäsenmaita noudattamaan AEWA:n luokitusta¹⁰.

AEWAN suojeluluokituksen sarakkeen A luokkaan 3c on mahdollista lisätä poikkeus (asteriski *), jonka nojalla kestävä metsästys voisi olla mahdollista jatkaa osana kansainvälisen hoitosuunnitelman puitteissa toteutettua metsästyssäätelystä. Maa- ja metsätalousministeriön tavoitteena on, että tukkakoskelo siirtyisi lajiksi, jolle olisi laadittava kansainvälinen hoitosuunnitelma, joka mahdollistaisi sopeutuvan metsästyksen sääätelyjärjestelmän (engl. *adaptive harvest management, AHM*) kuten metsähänhen (*anser fabalis fabalis*) kohdalla on toimittu.

Euroopan Unionin lintudirektiivi (2009/147/EY)

Tukkakoskelon metsästystä säätelee myös Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY luonnonvaraisten lintujen suojelusta, jäljempänä *lintudirektiivi*. Tukkakoskelo kuuluu lintudirektiivin 1 artiklassa tarkoitettuihin lajeihin ja liitteen II B-osan lajeihin. Lintudirektiivin 2 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet 1 artiklassa tarkoitettujen lintulajien kantojen ylläpitämiseksi sellaisella tasolla, joka vastaa erityisesti ekologiaa, tieteellisiä ja sivistyksellisiä vaatimuksia ottaen huomioon taloudelliset ja virkistykseen liittyvät vaatimukset, taikka näiden kantojen mukauttamiseksi tähän tasoon.

Lintudirektiivin 7 artiklan mukaan liitteessä II lueteltujen lajien kantojen koon, maantieteellisen levinneisyyden ja lisääntymisnopeuden takia koko yhteisössä niitä voidaan metsästää kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Liitteessä II olevassa B-osassa lueteltuja lajeja saa metsästää niissä jäsenvaltioissa, jotka liitteessä on erikseen mainittu: Suomi, Ruotsi, Tanska, Irlanti ja Malta.

⁹ Valtioneuvoston selvitys: Afrikan ja Euraasian muuttavien vesilintujen suojelemisesta tehdyn sopimuksen (AEWA) muuttaminen. E 59/2015 vp. https://www.eduskunta.fi/FI/vaski/KasittelytiedotValtiopaivaasia/Sivut/E_59+2015.aspx

¹⁰ EU:n komission kirje 18.1.2016 Ref. Ares(2016)242718 Note to the members of The ORNIS Committee
EU:n komission kirje 19.6.2019 Ref. Ares(2019)3896523 "Nature Directors"

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lajien metsästys ei vaaranna suojelutoimenpiteitä niiden levinneisyysalueella. Edelleen 7 artiklan mukaan jäsenvaltion on varmistettava, että metsästys harjoitettuna voimassa olevien kansallisten toimenpiteiden mukaisesti vastaa kyseisten lintulajien järkevän hyödyntämisen ja ekologisesti tasapainoisen sääntelyn periaatteita ja että tämä käytäntö näiden lajien ja etenkin muuttavien lajien kantojen osalta on sopusoinnussa 2 artiklasta seuraavien toimenpiteiden kanssa.

Euroopan Unioni on jättänyt AEWA-sopimuksen liitteiden muutoksiin varaumat, sillä komissio ei aio avata lintudirektiivin liitteitä lyhyellä aikavälillä ja poistaa AEWA:ssa metsästyskieltoon siirrettyjä lajeja EU:n metsästettävien lajien Liite II:sta. Komissio vaatii kuitenkin periaatteessa jäsenmaita kieltämään AEWA-sopimuksessa metsästyskiellon piiriin siirrettyjen lajien metsästyksen ja vetoaa lintudirektiivin 7 artiklan velvoitteen, että jos metsästys sallitaan, jäsenvaltion on voitava osoittaa, että se on kestävä.

EU:n biodiversiteettistrategian myötä komissio on tehostamassa lintudirektiivin toimeenpanoa merkittävästi. Komissio toteaa, että biodiversiteettistrategian ydin on direktiivien tehokkaampi toimeenpano, joten se uhkaa käynnistää jäsenvaltioita vastaan valvontamenettelyjä, mikäli metsästys sallitaan, vaikka kantojen elvyttämiseksi ei tehdä riittäviä toimenpiteitä.

Komissio korostaa lintudirektiivin tulkintaohjeen linjausta, että vähenevän lintulajin metsästys ei voi olla kestävä (juridinen edellytys metsästyksen sallimiselle lintudirektiivin 7 artiklassa), ellei se ole osana toimivaa hoitosuunnitelmaa, joka sisältää myös eläinympäristöjen hoidon ja muita tarvittavia toimenpiteitä, joiden yhteisvaikutuksella taantuma lopulta pysähtyy ja kanta kääntyy elpymään.

EU:n komission julkaisi 23.10.2020 ehdotuksen suunnitelmaksi ”Heikentyneessä tilassa olevien metsästettävien lintulajien suojelutilanteen parantaminen”. EU-tasolla taantuneita lajeja ovat mm. jouhisorsa, punasotka, tukkasotka, heinätavi, haapana, lapasorsa, tukkakoskelo, nokikana ja tavi.

2.2. Kansallinen lainsäädäntö

Metsästyslaki ja sen nojalla annetut säädökset

Metsästyslain (615/1993) 20 §:n 1 momentin mukaan metsästystä on harjoitettava kestävä käytön periaatteiden mukaisesti ja siten, että riistaeläinkannat eivät vaarannu, luontoa ei tarpeettomasti vahingoiteta, riistakantaa ei vaaranneta eikä eläimille tuoteta tarpeetonta kärsimystä. Metsästyslain järjestelmässä riistaeläinlajien metsästämistä rajoitetaan ensisijaisesti metsästyslain 37 §:n nojalla valtioneuvoston asetuksella säädetyllä vuosittaisella yleisellä rauhoitusajalla. Metsästysasetuksen (666/1993) 24 §:n 1 momentin 16 kohdassa on säädetty tukkakoskelon yleinen rauhoitusajaksi 1.1.–20.8. kello 12.00 saakka. Lisäksi metsästyslain 38 §:ssä on säädetty maa- ja metsätalousministeriölle toimivalta kieltää tai rajoittaa metsästys tilapäisesti enintään kolmen vuoden määräajaksi maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

Metsästyslain 38 § on muutettu 1.8.2017 voimaan tulevalla lailla (504/2017). Sen mukaan, jos riistaeläinlajin kanta heikkenee pysyvästi tai tilapäisesti lajin esiintymisalueella tai osalla esiintymisaluetta, voidaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella kyseisen riistaeläinlajin metsästystä rajoittaa tai se voidaan kieltää kokonaan. Riistaeläinlajin metsästystä voidaan rajoittaa tai se voidaan kieltää myös, jos tavoiteltava riistaeläinlajin leviäminen tai metsästyksen tarkoituksenmukainen järjestäminen sitä edellyttää. Metsästyksen rajoittaminen voi tarkoittaa myös velvoitetta merkitä saalis tunnistemerkillä. Rajoitus tai kieltäminen voi olla voimassa korkeintaan kolme vuotta. Jos riistaeläinlajin kanta voimistuu elinvoimaiseksi, rajoitus tai kieltäminen tulee kumota ennen määräajan päättymistä. Rajoitus tai kieltäminen voi olla: 1) alueellinen; 2) ajallinen; 3) saaliseläimen sukupuolta koskeva; 4) metsästäjäkohtainen saaliskiintiö; tai 5) pyyntivälinettä tai pyyntimenetelmää koskeva. Rajoituksesta, kiellosta tai tunnistemerkistä säädetään tarkemmin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella. Maa- ja metsätalousministeriön on kuultava ennen asetuksen antamista niitä riistanhoitoyhdistyksiä, joiden toiminta-alueella rajoitus tai kieltäminen koskee.

Kysymyksessä on siten erityisesti vuosittaisten kannanvaihteluiden perusteella tapahtuvan tilapäisen metsästyksen säätelyn mahdollistamiseksi säädetty toimivalta, jota korostaa toisaalta velvoite kumota kielto tai rajoitus ennen määräajan päättymistä, jos riistaeläinkanta voimistuu elinvoimaiseksi. Kysymyksessä ei siis ole mihinkään tiettyyn uhanalaisuusarviointiin sidottu toimivalta, vaan riistakantojen vuotuisen vaihtelun seurannan perusteella sovellettu toimivalta. Tältä osin aiempaa käytäntöä ei ole ollut tarkoitus muuttaa metsästyslain muuttamisen yhteydessä. Käytännössä alueelliset rajaukset tulee toteuttaa selkeästi siten, ettei niiden alueellisesta ulottuvuudesta synny epäselvyyttä.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella (713/2018) tukkakoskelon metsästys kiellettiin kokonaan vuosina 2018-2020. Mikäli tukkakoskelon metsästys sallittaisiin, saalistilastoinnin tarkentamiseksi metsästysasetuksen 5 a § (392/2018) on muutettu siten, että jatkossa saaliiksi saadusta tukkakoskelosta olisi tehtävä saalisilmoitus Suomen riistakeskukselle.

3 Metsästyksen kieltäminen 1.8.2021-31.7.2024 välisenä aikana

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella kiellettäisiin tukkakoskelon metsästys koko maassa maata metsästysvuosina 2021-2022, 2022-2023 ja 2023-2024.

1 § Tukkakoskelon metsästys

Asetuksen 1 §:n 1 momentissa kiellettäisiin tukkakoskelon metsästys 20.8.2021-31.7.2024 välisenä aikana koko maassa.

2 § Voimaantulo

Asetuksen 2 §:n 1 momentissa säädettäisiin asetus tulemaan voimaan elokuussa 2021 kolmen vuoden määräajaksi 31.7.2024 saakka.

4 Esityksen vaikutukset

Tukkakoskelo on riistalajina hyvin harvalukuinen ja vuotuiset saaliit ovat olleet pieniä, joten yksittäiselle metsästäjälle vaikutus tukkakoskelon metsästyksen määräaikaiselle kieltämiselle jää vähäiseksi. Luonnonvarakeskuksen saalistilaston mukaan vuosina 2009-2017 tukkakoskeloita saaliiksi saaneiden metsästäjien määrä on vaihdellut 100-800 metsästäjän välillä. Metsästyksen keskeyttäminen ei luultavasti paranna oleellisesti tukkakoskelokannan tilaa Suomessa. Se kuitenkin varmistaa, ettei metsästys vaikuta kantaa vähentävästi, kunnes metsästyksen kestävyys voidaan kansainvälisen sopimuksen puitteissa varmistaa.

5 Asian valmistelu

Asetusluonnos on valmisteltu maa- ja metsätalousministeriössä virkatyönä. Maa- ja metsätalousministeriö on neuvotellut valmisteltavasta kiellosta Suomen riistakeskuksen Kestävä metsästys -tiimin asiantuntijoiden kanssa.

Asetusluonnoksesta pyydettiin lausuntoja seuraavilta tahoilta: Suomen riistakeskus, riistanhoitoyhdistykset, MMM/ruokaosasto, ympäristöministeriö, sisäministeriö, poliisihallitus, rajavartiolaitos, Luonnonvarakeskus (LUKE), Suomen ympäristökeskus, Helsingin yliopisto/Metsätieteiden osasto/Wetland Ecology Group, Helsingin yliopisto / Ruralia-instituutti, Luonnontieteellinen keskusmuseo, Metsähallitus, ELY-keskukset, Saamelaiskäräjät, Suomen Metsästäjäliitto ry, Suomen Ammattiriistanhoitajat ry, Luonnon- ja riistanhoitosäätiö, Suomen Kennelliitto ry:n metsästyskoiratryöryhmä, Metsästysspanielit ry, Suomen Pystykorvajärjestö r.y., Kanakoirakerho ry, Saksanseisojakerho ry, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto (MTK), Svenska lantbruksproducenternas centralförbund (SLC), Suomen Luonnonsuojeluliitto, BirdLife Suomi ry, WWF Suomi,

Luonto-Liitto, Natur och Miljö r.f., Suomen eläinsuojeluyhdistysten liitto SEY ja Luonnonsuojeluliitto Tapiola ry.

Lausunnoissa todettiin pääosin seuraavaa:

Ympäristöministeriö kannattaa maa- ja metsätalousministeriön esitystä.

Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan tukkakoskelon metsästystä ei ole tarpeen rajoittaa. Kannan tila on sekä kansallisesti että kansainvälisesti parantunut vuodesta 2018. Tukkakoskelo on edelleen AEWA luokituksessa metsästyskiellossa, mutta EU varauksena antaa juridisesti teknisen mahdollisuuden metsästä. Saaristolinnustolaskentojen perusteella pesivän kannan pitkäaikaiskehitys on ollut nousevat vuosina 1986-2002.

Luonnonvarakeskus kannattaa maa- ja metsätalousministeriön esitystä. Tukkakoskelon Suomen pesimäkanta on ollut pitkällä aikavälillä vakaa. Lajin uhanalaisuusluokitus Suomessa on vaihdellut erittäin uhanalaisesta (2015) silmälläpidettävään (2010 ja 2019). Lajin Luoteis- ja Keski-Euroopassa talvehtiva kanta on kuitenkin osoittanut taantumisen merkkejä, ja laji on luokiteltu Afrikan ja Euraasian muuttavien vesilintujen suojelusta tehdyn sopimuksen (AEWA-sopimus) liitteen 3 toimintasuunnitelman taulukossa sarakkeen A kategoriaan 3c, mikä lajin kansainvälisen kannanhoitosuunnitelman puuttuessa käytännössä edellyttää metsästyksen kieltämistä. Maa- ja metsätalousministeriön esitys tukkakoskelon metsästyskiellosta metsästysvuosina 2021-2024 on perusteltavissa erityisesti velvoittavan AEWA-sopimuksen ja EU:n lintudirektiivin 7 artiklan kautta.

Luonnontieteellinen keskusmuseo toteaa, että tukkakoskelon metsästyksen kieltäminen on näistä asetuksista vähiten tärkeä. Suomen nykyiset seurannat näyttävät, että kanta ei ole vähentynyt voimakkaasti (lähinnä vähenemistä sisämaassa) ja pitkällä jaksolla kanta on vakaa. Tukkakoskelon saalismäärät ovat myös vaatimattomia ja lajin metsästyksen ei liity yhtä suuria intohimoja kuin esimerkiksi metsähanhen. Koska AEWA kuitenkin suosittelee lajin metsästyksen kieltämistä, on suositeltavaa toimia tämän mukaisesti.

Suomen ympäristökeskus lausuu, että tukkakoskelon kannankokoon ja saalismääriin liittyvien epävarmuuksien vuoksi sekä Luoteis- ja Keski-Euroopassa talvehtivan kannan pitkäaikaisen taantumien takia metsästyskiellon jatkaminen on perusteltua. Metsästyskiellon jatkaminen on linjassa AEWA:n lajille antaman suojelu- luokituksen sekä EU:n komission jäsenvaltioilleen suosittaman metsästyskiellon kanssa.

Eläinsuojeluasiamies lausuu, että jos vesilintu on luokiteltu uhanalaiseksi Suomessa tai kansainvälisesti, lajin rauhoittaminen olisi perusteltua.

Eläinten hyvinvointikeskus esittää, että mikäli vesilintulaji on määritelty tiettyyn uhanalaisuusluokkaan Suomessa tai kansainvälisesti, olisi selkeintä rauhoittaa tällainen laji.

Saamelaiskäräjät esittää, että myös Suomessa saamelaisille tulisi palauttaa pienimuotoinen, rajoitettu, keväinen vesilinnunpyynti perinteiseksi oikeudeksi harjoittaa omaa kulttuuriaan.

Uudenmaan ELY-keskus lausuu, että esitetyt lajikohtaiset metsästysrajoitukset ovat tarpeellisia ja perusteltuja.

Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskus lausuu, että tukkakoskelon metsästyskiellon jatkaminen on perusteltua, vaikka kannankehitys onkin kääntynyt suotuisammaksi. Pesimäkannat ovat Perämeren alueella edelleen useilla tukkakoskelon keskeisillä pesimäalueilla pienemmät kuin vuosituhannen alussa. Kantojen vahvistumista on kuitenkin havaittu ja lajin tulevaisuus vaikuttaa myönteisemmältä kuin aiemmin.

Suomen Metsästäjäliitto tukee tukkakoskelon osalta ministeriön esitystä.

Maanomistajain Liitto – Jordägarnas Förbund ry pitää luonnoksia perusteltuna ja kannattaa niissä esitetyjä toimenpiteitä esitetyssä muodossa.

Suomen Luonnonsuojeluliitto kannattaa esitystä. Luonnonsuojeluliitto esittää lisäksi kaikkien muidenkin uhanalaisten riistalajien rauhoittamista.

WWF Suomi lausuu, että tukkakoskelon metsästyskielto on edelleen hyvin perusteltu, tarpeellinen ja kannatettava. Tukkakoskelo on riistamerkitykseltään marginaalinen laji, joten tukkakoskelon ja punasotkan, samoin kuin nokikanan ja heinätavin, luontevampi paikka olisi luonnonsuojelulailla rauhoitettuna lajeina. Ehdotuksen suurin puute on se, että se ei koske kaikkia uhanalaisia riistalajeihin kuuluvia vesilintujamme. WWF esittää, että myös tukkasotkan, haahkan, jouhisorsan, haapanan, heinätavin ja nokikanan metsästys kielletään vähintään kolmen vuoden määräajaksi.

Birdlife Suomi kannattaa esitystä. Koska tukkakoskelo on varsin vähälukuinen vesilintulaji, jolla ei ole riistataloudellista merkitystä, kannustamme ministeriötä valmistelemaan lajin poistamista metsästyslain 5 §:n riistaeläinten listalta. Lisäksi Suomessa tulisi kieltää jouhisorsan, heinätavin, tukkasotkan, haahkan ja nokikanan metsästys kokonaan vuosina 2021-2024. Myös haapanan metsästys tulisi kieltää tai vähintäänkin rajoittaa sen metsästystä metsästäjäkohtaisella enintään viiden linnun vuotuisella saaliskiintiöllä.

Luonto-Liitto lausuu, että uhanalaisia riistalajeja ovat kuitenkin myös haapana, jouhisorsa, heinätavi, tukkasotka ja nokikana, joiden kannat ovat taantuneet yli 15 vuoden ajan. Myös harmaalokki ja merilokki ovat uhanalaisia, mutta silti ne ovat rauhoittamattomia lajeja. Näidenkin lajien metsästyksen pitää puuttua.

Luonnonsuojeluliitto Tapiola lausuu, että liiton näkemys on, että myös jouhisorsa, haapana, heinätavi, nokikana ja tukkasotka tulisi rauhoittaa.

Riistanhoitoyhdistyksistä 51 vastasi lausuntopyyntöön, Mynämäen riistanhoitoyhdistys vastusti esitystä, mutta eivät esittäneet huomautettavaa tai esitykseen muutoksia.

Metsähallituksella, Sisäministeriöllä, Poliisihallituksella, Ruokavirastolla, rajavartiolaitoksella, Maataloustuottajain keskusliitto MTK:lla ei ole huomautettavaa.

Lausuntojen perusteella esitykseen ei tehty muutoksia.

6 Voimaantulo

Maa- ja metsätalousministeriön asetus ehdotetaan tulevaksi voimaan 20.8.2021 ja se olisi voimassa 31 päivään heinäkuuta 2024 asti.